

Suruvärssyjä vanhemmalle ihmiselle

V1

Askeleet pienet arkana käy,
missä on ukki, ei ukkia näy.
Poissako on vai käymässä lie?
Mihinkä johtaa ihmisen tie?

V2

On kotipiha tyhjä ja hiljainen,
ei kuulu askelees poluilta sen.
Sinä aina autoit ja ahersit
ja paljosta huolta kannoit.
Sua kiitämme äitimme kaikesta
ja siunaamme muistoas kaunista.

V3

Kun loistat tähtenä iltataivaan,
niin seuraathan lapsias päällä maan.
Teit eestämme täällä niin paljon työtä,
siit' kiitos isä – ja hyvää yötä.

V4

Ahkeran ihmisen muisto
niin paljosta kertoa voi.
Se kertoo kaikesta siitä,
mi elämä aatelo.
Siitä kertovat tuhannet tunnit,
työn ääressä vierineet ja
kevyet taikka raskaat
ja vaienneet askeleet.

V5

Askel hiljenee - seisahtuu,
liekki hiipuu - sammuu.
On kiitoksen ja jäähyväisten aika.

V6

Ei kuulu askeleet rakkaimman,
tupa tyhjänä tyhjyyttä huokaa.
Tuli aikasi täältä lähteä pois,
minä yksin tänne suremaan jäin.

V7

Ei polulla armasta astujaa,
vain kaipaus kodissa asustaa.

Me muistamme jälkiä kättesi töiden
kiittäen, siunaten, ikävöiden.

V8

Elit ahkeran elämän,
jätit muiston,
kauniin, lämpimän.

V9

Elonpäivä iltaan kallistuu,
sato kypsä maahan painautuu,
taipuu täysinäinen tähkäpää,
työ ja muistot jälkeen jää.

V10

Elon päivä jo iltaan ehti,
pois painui se verkalleen.
Elon kirjan viimeinen lehti
näin kääntyi hiljalleen.

V11

Kun pitkän elämän elää saa,
voi rauhassa uneen nukahtaa.
Kun kaikki on valmista,
tehty työ,
on edessä rauhaisa yö.

V12

Loppui vaivat, tuli rauha,
uni kaunis, ikuinen.

V13

Lähdit niin hiljaa,
että aamu vain kuuli.
Sylissään matkalla
sinut kantoi tuuli.

Mutt' sydämiimme

läpi elämän

jätit muistosi

niin lämpimän.

V14

Nyt aikaa mennyttä katselen
ja polkua yhteistä muistelen.
Oli kukkia varrella polun sen,
ilon, onnen sekä myös murheiden.

Niistä kaikista sidon seppeleen,

Rakas, Sinua kiittäen, kaivaten.

V15

Vaikka tiesimme surun saapuvan,
silti toivoimme elämän jatkuvan.

Yksi tieto kuitenkin lohduttaa,

nyt unesi ei ole tuskaisaa.
